

POBIEC (3) *vb pf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w po- oraz bieżeć).

[*fut 3 sg pobiegnie. ◇ 3 pl pobiegną.*] ◇ *praet 3 sg m pobiegł (1). n pobiegło (1). ◇ 3 pl m pers pobiegli (1).*

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

1. Udać się dokądś biegiem (3) :

pobiec ku komu (1): Ráno go [*kota*] miotłami bili: [...] Egypczycy [...] chcieli kotá rádzi odiać: Ale gdy tego nie mogli/ Skárząc ku Krolowi pobiegli. *BierEz G2v.*

pobiec dokąd (1): BAbá była zuchwála/ iednego spráwili/ Iż v niey ná Kokofzy ćwiká włápili. Ten tám pobiegł počichu/ by fie z bábą zbráćić *RejFig Cc2.*

a. Uciec (1) : iakis człowiek [...] íthraíznim głóífem iał wolać, biegaycie biegaycie, ktorzy głos flifząc kxiądz Mieczsław od wojfka vciekł á zanim też ryczerftwo pobiegło [*et secum magnam partem militum traxit*]. *MiechGlab 11.*

2. [O owcach i świniach: zostać zapłodnioną: Gdy iuz owce pobiegną/ tedy od báránow máią być odłączony/ áby im ciężkości nie czynili. *Cresc 1571 558 (Linde), 1571 566.]*

Synonim: 1.a. uciec.

Formacje współrdzenne cf BIEŻEĆ.

Cf [POBIEGLY], POBIEŻEĆ

MMk, MP